

Menighedernes Embedsmænd, og jeg foretrækker det her i Thinget nedsatte Udvalgs Flertals Forslag, netop fordi det bevarer denne Karakter. Jeg vil gjerne have, at Menighederne skulle have en ikke ringe Indflydelse paa Valget af deres Præster, og at de skulle betragte deres Præster som deres særlige Embedsmænd, som Mænd, hvilke de bidrage til at lønne ved direkte Ydelse: men jeg maa da ogsaa foretrække det sidstnævnte Forslag, som bevarer denne Karakter i Lønningsforholdet. Jeg vil omvendt ogsaa gjerne have, at Præsterne ikke skulle betragte sig som Embedsmænd, der paa Statens Vegne have at drage Omsorg for Menighedernes Sjæle, men at de skulle betragte sig som kaldede dertil tilbøielig af Menighederne selv og som Mænd, der ifølge deres hellige Kald have at virke med Hyst, Iver og Underlighed for Menighederne og ikke alene som Statsembedsmænd. — Men naar jeg saaledes maa foretrække Landsthingsudvalgets Flertals Forslag, saa kan jeg ikke Andet end gjøre Indsigelse imod den Uttring i den afgivne Betænkning, hvori det hedder: „Men hertil kommer, hvad der for hele Flertallet har havt stor, for nogle af dets Medlemmer afgjørende, Bægt, at det tydelig fremgaar af de i Folkethinget førte Forhandlinger, som det ogsaa under første Behandling af denne Sag i Landsthinget bestemt er erklæret af Kirke- og Undervisningsministeren, at Regjeringen ikke vil modtage det af Folkethinget vedtagne Lovforslag.“ Jeg kan ikke tiltræde denne Uttring. Naar jeg stemmer for det herværende Udvalgs Flertals Forslag, da er det ikke, fordi Ministeren ikke kan modtage det andet Forslag, men det er, som sagt, fordi jeg foretrækker Flertallets Forslag, og jeg antager, at de fleste af Landsthings Medlemmer ville stemme derfor af samme Grund som jeg.

Jeg har tilladt mig at stille et Par Underændringsforslag til det af Udvalgets Flertal foreslaaede. Det første af disse Underændringsforslag, nemlig det under Nr. 1 til § 3, tror jeg egentlig kun har det Samme til Hensigt, som allerede tilsigtes ved det sidste Punktum i den nævnte § 3, hvori det bestemmes, at Fonden først skal overtage de Pensioner, som falde paa de Embeder, der ere under 350 Ldr.

Byg, hvormed Tanken jo er den, at disse Embeder ere mindre istand til selv at udrede Pensioner. Mit Underændringsforslag gaar nu ud paa, at Fonden først skal overtage de paa Minimumsembederne hvilende Pensioner eller de Pensioner, som hvile paa de Embeder, som Flertallet i Udvalget selv erklærer for at være saa smaa, at de ikke kunne taale at være mindre og altsaa ogsaa allervanskeligst ville kunne taale at udrede Pensioner. Efter mit Underændringsforslag under Nr. 1 skal Fonden, som sagt, først overtage de Pensioner, der hvile paa disse Embeder, dernæst Pensionerne paa de øvrige Embeder, som ere under 350 Ldr. Byg, og saa tilsidst Pensionerne paa dem, der ere derover. Jeg tror, at dette er et Forslag, hvorimod man neppe vil gjøre nogen Indsigelse. — Jeg veed derimod ikke, om det Samme vil komme til at gjælde med Hensyn til mit Underændringsforslag under Nr. 2 til § 8. Det kan ikke siges forud efter den Stilling, som Udvalgets Flertal har indtaget. Jeg har dog stillet dette Underændringsforslag, for det første, fordi der derved gives Thinget Leilighed til at vælge imellem dette mit Forslag og Paragrafen, som den vil forelægge uden dette Forslag, og for det Andet navnlig fordi det er min Høielse særdeles meget imod, at der skal kunne ydes nogetsomhelst Bederlag, enten frivilligt eller paa anden Maade, for saadanne hellige Handlinger, som staa omtalte i Regjeringens oprindelige Forslag: Barnebaab, Nadver, Skriftemaal og Kirkefomers Indledning. Vel er det saa, at der efter Udvalgets Flertals Forslag kun vil blive Tale om frivilligt at yde Bederlag derfor, men der vil dog altid da hos Mange blive den Høielse, at de bør give en Godtgjørelse, fordi Præsten har været saa venlig f. Ex. at døbe deres Barn. Men dette er Noget, som er aldeles uforenligt med den hellige Karakter, som denne og lignende Handlinger bør have. Paa dette Punkt er jeg jo ogsaa i fuld Overensstemmelse med hele Folkethinget, som bestemt har holdt derpaa, og det glæder mig derhos, at jeg paa dette Punkt ogsaa er i Overensstemmelse med den høitagtede Kultusminister, som i sit oprindelige Forslag udtrykkelig har villet forbyde, at der paa nogen som helst Maade maatte tages eller